

Μηναῖον - ΤΗΙ ΚΑ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς,
τῆς ἐν Νικομηδείᾳ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ὦχος β'.

Στίχ. α'. Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ
ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ὦχος β'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος
δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

ἤ·

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ἤ·

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν
αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ἤ·

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα
τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι
αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον. Προεόρτιον.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ὦχος δ'.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνουκται πᾶσιν
ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον

τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς
Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης
γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον
φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς
ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν
πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν Προεόρτιος.

Ὦδὴ γ'. Ἦχος δ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Δανιὴλ ἐξ ὅρου σε, παρθενικοῦ λίθον
Λόγε, ἀποτμηθέντα βλέπει, ἐκλεπτύνοντα
βωμούς, εἰδωλικούς τῷ κράτει σου· διὰ τοῦτο
φόβῳ σε δοξάζομεν.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Δανιὴλ ἐξ ὅρου σε, παρθενικοῦ λίθον
Λόγε, ἀποτμηθέντα βλέπει, ἐκλεπτύνοντα
βωμούς, εἰδωλικούς τῷ κράτει σου· διὰ τοῦτο
φόβῳ σε δοξάζομεν.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐξ Ἐφάσ Μάγοι σε, τῷ Βασιλεῖ τῶν
ἀπάντων, ὀδηγηθέντες ἄστρῳ, δῶρα
προσάγουσι Χριστέ, σμύρναν χρυσὸν

καὶ λίβανον, ἐκπλαγέντες τὴν σὴν
συγκατάβασιν.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Ζωηφόρον ἄσταχυν, χώρα ἀνήροτος
φέρει, ἀποτεκεῖν ἐν πόλει, τῆς Βηθλεὲμ ἡ
Μαριάμ, πάντων ψυχὰς ἐκτρέφοντα, τῶν
βοώντων· Ἅγιος εἰ Κύριε.

Κανὼν Προεόρτιος.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὦδὴ ζ'. Ἦχος δ'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, τεχθεὶς
ὁ πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀρρόγητως
ἀναλάμψας, τῆς παλαιᾶς, πάντας
ἡλευθέρωσε, παραβάσεως ὡς εὐσπλαγχνος.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, τεχθεὶς
ὁ πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀρρόγητως
ἀναλάμψας, τῆς παλαιᾶς, πάντας
ἡλευθέρωσε, παραβάσεως ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα.

Ἐένα καὶ παράδοξα ἠκούσθη, ἐν
Βηθλεὲμ τῇ πόλει, γεννηθέντος σου ἄναρχε
Λόγε· Ποιμένες γάρ, μετ' Ἀγγέλων ὕμνον
σοι, ὡς Δεσπότη προσεκόμιζον.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἀστήρ τὸν τῆς δικαιοσύνης,
καταμηνύει Μάγοις, ἀπορρόγητως Ἥλιον
τεχθέντα, οὗ τὰ σεπτὰ, νῦν προεορτάσωμεν,
ἀγαλλόμενοι Γενέθλια.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

**Ὕμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον. Προεόρτιον.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἡνοικταὶ πᾶσιν
ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς
Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης
γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον
φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς
ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν
πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ
φωνῇ. Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα
ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι
τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς
βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου,
ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον
προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι.
Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Αντόμελον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον
Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν
ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη
ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ

τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι,
Παῖδιον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Σάββατον πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 31.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ
ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι
καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Γα 3:8-12

Ἀδελφοί, προῖδουσα ἡ γραφὴ ὅτι
ἐκ πίστεως δίκαιοι τὰ ἔθνη ὁ Θεός,
προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ· ὅτι
εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.
Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ
πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου
εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶν· γέγραπται γάρ·
ὅτι Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν
πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά. Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ
οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ δῆλον· ὅτι
ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· ὁ δὲ νόμος
οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ
ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμοὶ 64, 101.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Αλληλουϊα. Αλληλουϊα. Αλληλουϊα.

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Αλληλουϊα. Αλληλουϊα. Αλληλουϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Σάββατον πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Λου ιγ' 19 - 29

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ἡῤῥησε καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ὁμοία ἐστὶ ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱεροσαλὴμ. εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες· Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε ἄρξεσθε λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὤψεσθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς

προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω, καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμοὶ 64, 101.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Αλληλουϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων

Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἶναι ἡ νηστεία πρὸ τῶν Χριστουγέννων.